

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Anden Behandling af Forslag til Lov om Kapitelstakster m. m.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 469; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 683).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Formanden: Denne Sag kan kun med Tingets Samtykke behandles i Dag, men hvis ingen Indsigelse gøres, betragter jeg dette Samtykke som givet. (Ophold). Det er givet.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Godskesen): Næst at henvise til den trykte Betænkning kan jeg for mit Vedkommende med Hensyn til Lovforslagets Hovedbestemmelser, §§ 1 og 2, henholde mig til mine udførlige Udtalelser ved første Behandling. Det vil erindres, at jeg den Gang udtalte, at mine Partifæller og jeg ikke vilde kunne stemme for disse Hovedbestemmelser. Jeg anførte som mit væsentligste Argument at Lovforslaget her kommer i Strid med Grundlovens § 82. Dette gælder for Fremtidens Vedkommende med Hensyn til Forpagtningsafgifter og andre Ydelser i private Kontraktforhold, og det gælder med Hensyn til alle saavel offentligretlige som privatretlige Ydelser, for saa vidt Løven giver sig tilbagevirkende Kraft og skal komme til Anvendelse ogsaa paa Afgifter og Ydelser for 1914, uanset at Retten til de paagældende Afgiftsydelser er endeligt erhvervet, og Kapitelstaksten, hvorefter de skal beregnes, er lovlige fastsat. De Betragtninger, som jeg da gjorde gældende, har fundet Tilslutning hos mine Meningsfæller i Udvalget saavel som hos det frikonservative Medlem, og vi har ikke kunnet føle os overbeviste paa noget Punkt af de Modbemærkninger, der er fremkommet fra den højtærede Regering. Jeg antager, at ærede Medlemmer, naar de har gennemlæst Regeringens Svar paa Udvalgets forskellige Spørgsmaal, vil være enige med os i, at de Oplysninger, der er os givne, er faldet meget magert ud. Det er ikke meget, den højtærede Regering har været i Stand til at meddele Udvalget.

Især mener mine Meningsfæller og jeg, at det paa ingen Maade er lykkedes den højtærede Kultusminister at godtgøre sin Beføjelse til at ophæve eller suspendere den een Gang fastsatte Kapitelstakst for 1914. Den højtærede Minister anfører til Forsvar for Suspensionen Ministeriets Tilsynsret overfor de Myndigheder, der sætter Kapitelstaksten, men det er ikke oplyst, at denne Tilsynsret nogen Sinde tidligere har givet sig Udslag i at ophæve den lovlige fastsatte Kapitelstakst, skønt jo Kapitelstaksten nu i et Par Aarhundreder har været fastsat i det væsentlige paa den Maade, som nu er gældende. Det anføres dernæst fra den højtærede Ministers Side, at der vistnok kunde være Fejl i de Beregninger, der ligger til Grund for de fastsatte Kapitelstakster; men der oplyses ikke noget om saadanne bestemte Fejl. Jeg vil for øvrigt for mit Vedkommende sige, at selv om der positivt var oplyst en eller anden Fejl, tror jeg ikke, at Ministeriet af den Grund kunde være beføjet til at ophæve den een Gang satte Kapitelstakst. Men saa er der en meget interessant yderligere Bemærkning i Ministeriets Svar til Udvalget, der findes aftrykt som Bilag 3. Man kan deraf se, at selv om det viser sig, at der slet ingen Fejl er i Beregningerne, vil Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet dog opretholde Kapitelstakstens Suspension, indtil det Lovforslag, som vi nu behandler, er fremmet. Altsaa, naar der foreligger et saadant Lovforslag for Rigsdagen, mener den højtærede Kultusminister at kunne opretholde Suspensionen af en Kapitelstakst, der er fastsat af de rette beskikkede Myndigheder og paa fuldkommen regelmæssig Maade, uden at der foreligger nogen som helst Fejl, og det mener den højtærede Minister aabenbart at kunne gøre, uanset at den Tid, hvor Kapitelstaksten senest skulde være fastsat, nemlig 2. Februar, er udrundet, og uden Hensyn til de Tab og de Vanskeligheder, der derved kunde forvoldes Afgiftsnyderne. Jeg maa tilstaa, at jeg ikke paa nogen Maade er i Stand til at forstaa et saadant Ræsonnement, jeg vil i alt Fald ikke paa nogen Maade kunne bilige det.

I Henhold til de Betragtninger, jeg her har gjort gældende, har Udvalgets Medlemmer af Højre og det frikonservative Medlem tilladt sig at stille Ændringsforslagene under Nr. 1 og Nr. 4 om, at §§ 1 og 2 i Lovforslaget helt skal udgaa. Hvis disse Ændringsforslag gennemføres, bortfalder naturligvis den højtærede Land-